

Da man i en væsentlig Henseende i Alderdomsunderstøttelsesloven har fraveget Fattiglovens Princip, idet Separation med Hensyn til Alderdomsunderstøttelse gør Konen til selvstændig Hovedperson, medens i Fattigloven fordres endelig Skilsmisse (Fattiglovens § 22), forekommer det mig ikke, at Hensynet til Fattigloven kan være en afgørende Hindring for ogsaa at give forladte Koner selvstændig Ret til Alderdomsunderstøttelse. Skulde det vise sig ugørligt at skaffe forladte Koner Ret til Alderdomsunderstøttelse uden Hensyn til den Manden ydede Fattighjælp, skal jeg i alt Fald anbefale, at en Kone, hvis Mand har forladt hende, er forsvundet eller udbandret, i Relation til Alderdomsunderstøttelse faar en separeret Kones Retstilstand ved et af Øvrigheden udfærdiget Bevis for, at Samlivet er ophørt. Det kan tænkes og er indtruffet i min Praksis, at en saadan Kone af Samvittighedsfuldhed ikke vil søge Separationsbevilling, fordi hun stadig venter paa Manden.

Angaaende samme Forhold foreligger følgende Udtalelse fra:

Ringkøbing Amt: I denne Forbindelse skal man dernæst bemærke, at en forladt Hustru, som har levet faktisk adskilt fra sin Mand uden at være enten separeret eller lovlig skilt fra ham, er udelukket fra at opnaa Alderdomsunderstøttelse saavel efter den gældende Lov som efter det fremsatte Forslag til en Forandring i denne.

Det skønnes ikke alene at være ubilligt, at saadanne Kvinder ganske i Almindelighed ere udelukkede fra at erholde Alderdomsunderstøttelse, men det vil i Reglen stille sig vanskeligt og ofte være ganske umuligt for dem at faa Lovens Forandring om Separation eller Skilsmisse opfyldt, inden de begære Alderdomsunderstøttelse. Det er da ogsaa flere Gange hændet, at et Sogneraad har tilbøjet en forladt Hustru Alderdomsunderstøttelse, og at Amtet ved det aarlige Gennemsyn af Opgørelsen over Udgifterne efter Lovens § 8 har set sig nødsaget til at annullere en saadan Understøttelse.

Man skal derfor henstille, at der i en eventuel ny Lov optages en Bestemmelse, hvorved der under visse Betingelser, f. Eks. at det ikke vides, hvor Manden har Ophold eller, at Samlivet mellem dem har været afbrudt i en bestemt Aarrække, blev aabnet Udgang for forladte Hustruer til at opnaa Alderdomsunderstøttelse.

- 4) **Ænring-Vitved Sogneraad:** Til Gengæld for de foreslaaede lave Takster foreslaar man, at der til de fri Fattigklasser i Kommunerne aarligt af Statskassen udredes et Bidrag — man tillader sig at foreslaa 25 D. pr. Individ efter sidste offentlige Folketælling — imod at der af Kommunekassen bidrages et lignende Beløb, og „dette“, tilligemed de fri Fattigklassers øvrige Indtægter, uddeles 2 eller flere Gange aarlig til de mest værdige trængende uden for Fattigvæsenet saavel blandt de alderdomsunderstøttede som andre af Kommunens Beboere, Alderen uanset; det kunde maasse anses for heldigt, om Sogneraadet eller Kommunalbestyrelsen efter dette deltog i Uddelingen af Kassenes Midler, da „dette“ stedse menes at være bedst lokaliseret rundt om i Kommunen, saavel blandt de alderdomsunderstøttede som andre trængende.

Der kan imod dette Forslag indvendes, at naar det er en Skavank ved den nuværende Alderdomslov, at Understøttelsen efter denne „for en Del“ tilstaas de trængende efter et Skøn, da kan man ikke i en ny Lov vende tilbage til noget lignende, men man tillader sig at mene, at der imellem disse 2 Skønsubdelinger bliver